

**โครงการ การแก้ไขปัญหาต้นโภร์ของลำไย:
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชาตุอาหารในดินและต้นลำไยกับการแสดงอาการ
ต้นโภร์**

คณานักวิจัย นายยุทธนา เข้าสุเมรุ นายชิติ ศรีตนพิพิญ นาย สันติช่างเจรจา
หน่วยงาน สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาอาการต้นโภร์หรือโรคหงอยของลำไย ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยทำการบันทึกข้อมูลการจัดการต่างๆในสวนลำไย เก็บตัวอย่างดินและใบลำไย ที่แสดงอาการและไม่แสดงอาการต้นโภร์ รวมทั้งต้นลำไยที่มีความสมบูรณ์ดีและมีประวัติการให้ผลผลิตดี จากสวนเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เพื่อประเมินสภาวะของชาตุอาหารในดินและพืชเพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาอาการต้นโภร์ของลำไย พบว่าเกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยที่มีแต่ชาตุอาหารหลักเป็นจำนวนมาก และไม่มีการใส่จุลชาตุอาหาร รวมทั้งมีวิธีการเก็บเกี่ยวไม่เหมาะสม นอกจากนี้บางสวนยังมีการปล่อยให้ลำไยขาดน้ำซึ่งกำลังแตกใบ โดยเฉพาะพื้นที่อาศัยน้ำฝน ทำให้ใบที่แตกออกมากใหม่มีขนาดเล็ก นอกจากนี้เกษตรกรมีการใช้ชาตุอาหารหลักเป็นจำนวนมากและติดต่อกันเป็นเวลากว่า จึงส่งผลทำให้ดินมีปริมาณชาตุอาหารหลักโดยเฉพาะฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมสูงมาก ซึ่งปริมาณฟอสฟอรัสที่สูงมากในดินมีผลต่อการดูดใช้ชาตุอาหารบางชาตุ เช่น สังกะสี และทองแดง จึงทำให้ชาตุสังกะสีในใบของต้นโภร์จะมีค่าน้อยกว่าต้นปกติ รวมทั้งปริมาณโพแทสเซียมในใบนั้น พบว่าให้ปริมาณค่าวิเคราะห์โพแทสเซียมในใบจากต้นโภร์ สูง แต่ปริมาณแคลเซียมในใบต่ำกว่าต้นปกติ สวนปริมาณชาตุอาหารในใบลำไยจากสวนมีการจัดการดี มีประวัติการให้ผลผลิตดี ตลอดจนต้นลำไยแสดงอาการสมบูรณ์ จะมีปริมาณจุลชาตุในใบสูงกว่าสวนที่มีต้นโภร์โดยสวนใหญ่ ซึ่งค่าที่ได้จะเป็นค่าเริ่มต้นเป็นแนวทางในการกำหนดค่าวิถูกต้องหรือค่ามาตรฐานที่เหมาะสมของปริมาณชาตุอาหารในใบลำไย มีค่าดังนี้ในตรีเจน 1.88-2.42 % ฟอสฟอรัส 0.12-0.22 % โพแทสเซียม 1.27-1.80 % แคลเซียม 0.88-2.16 % แมกนีเซียม 0.20-0.31 % สวนปริมาณชาตุอาหารเสริม เช่น เหล็ก สังกะสี ทองแดง แมงกานีสและบอรอน มีค่าเท่ากับ 68.11-86.99, 16.99-20.29, 15.13-17.78, 47.00-80.46 และ 22.30-45.58 mg/Kg ตามลำดับ

จากการข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานสำรวจและบันทึกข้อมูลจากสวนเกษตรกรและข้อมูลที่ได้ศึกษาเบื้องต้น สามารถกำหนดแนวทางป้องกันไม่ให้ลำไยเกิดอาการต้นโภร์หรือแนวทางในการหืนปุ๋ย ได้ดังนี้คือ การจัดการทางด้านชาตุอาหาร โดยที่เกษตรกรควรมีการใช้ปุ๋ยโดยอาศัยค่าวิเคราะห์ดิน เช่นความมีการลดการใช้ปุ๋ยฟอสฟอรัส และมีการให้จุลชาตุอาหารต่างๆ เพื่อบรุณต้นลำไยดังนี้ คือ

1. สังกะสี ในอัตรา 25-กรัม สังกะสีชัลเฟต ($ZnSO_4$) ต่อ พื้นที่ท่องพุ่ม 1 ตารางเมตร ต่อปี
2. 硼酸 ในอัตรา 2 กรัม ผงบอร์แอกซ์ (borax) ต่อ พื้นที่ท่องพุ่ม 1 ตารางเมตรต่อปี
3. ทองแดง ในอัตรา 3 กรัม ทองแดงชัลเฟต ($CuSO_4$) ต่อ พื้นที่ท่องพุ่ม 1 ตารางเมตรต่อปี

นอกจากปริมาณธาตุแล้ว ธาตุอาหารอื่นที่ควรคำนึงถึงก็คือ แคลเซียม และแมกนีเซียม

เพราเดินมีไฟแนลเซียมสูงมาก จากการทดลองจัดการลำไยดันโภรมโดยให้แคลเซียม แมกนีเซียม ในรูปของ ไดโอลไมค์ 1-2 Kg / พื้นที่ท่องพุ่ม 1 ตารางเมตร/ปี รวมทั้งมีการใส่ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก และพวนดินได้ต้นเพื่อกระตุ้นให้ในการสร้างรากใหม่ นอกจากการจัดการด้านธาตุอาหารแล้วการจัดการอื่นๆ ภายในสวน เช่น การให้น้ำสม่ำเสมออย่างให้ขาดน้ำในช่วงเวลาที่ลำไยแตกซื้อใบ รวมทั้งดูแลแมลงศัตรูลำไย การตัดแต่งกิ่ง จากการดำเนินการดังกล่าวแล้วสามารถทำให้ลำไยมีอาการดีขึ้นกว่า 40-50 % ที่สุดในการแก้ไขอาการต้องใช้เวลาบ่มชุ่มต้นมากกว่า 2 ปี เนื่องจากการเกิดอาการดันโภรมนั้นเป็นอาการสะสมมานานก่อนอาการจะปรากฏให้เห็น

Abstract

The study of longan declined disease solution was conducted in commercial longan orchards in Chiangmai and Lamphun provinces by recording all longan management information, collecting soil, collecting longan leaves from declined, non-declined longan trees and good production and healthy longan trees to analyzed the major and minor elements. This information was used to assess soil and plant nutrient condition for solving the declined disease problem. The information showed that the farmers put a huge amount of major element fertilizer but didn't apply any minor element. Apart from unbalanced fertilizer application, the harvesting technique was also not proper. Furthermore, in some orchards, the longan was insufficient water supply during the flushing period especially non-irrigation area. This practice resulted the small new leaves. The farmers also used the major element fertilizer continuously for a long time effecting the high phosphorous and potassium accumulation in soil. The high phosphorous in soil affected on the absorption of some elements such as zinc and copper. It resulted the low level of zinc in the declined longan leaves. For potassium in declined longan tree, the amount in leaves was high but calcium was lower than usual. In the good management orchards, high production and healthy longan trees, the trace elements in leaf was higher than the declined disease outbreak orchards. These initial information of the element level in this study will be used to set the standard or optimum level of nutrient element in longan leaf. The level are as follow; nitrogen=1.88-2.42%, phosphorous=0.12-0.22%, potassium=1.27-1.80%, calcium=0.88-2.16%, magnesium=0.22-0.31% while the trace elements such as ferrous, zinc, copper,